

Jak adorować Eucharystię?

MEDYTACJA H

Drodzy pielgrzymi,

Dziś wieczorem, na **biwaku w Gas**, odbędzie się **adoracja eucharystyczna**.

Jest to bez wątpienia **jeden z najważniejszych momentów naszej pielgrzymki**:

Pan przychodzi, aby odwiedzić nasz obóz—będzie **prawdziwie obecny wśród nas, przez całą noc**, cierpliwie czekając, aż Jego dzieci przyjdą do Niego.

Dlatego, nawet jeśli **jesteśmy dziś bardzo zmęczeni**, nawet jeśli **słusznie chcemy spędzić czas z przyjaciółmi, nie kładźmy się spać, zanim nie odwiedzimy Pana**, obecnego w **monstrancji**, aby **Go adorować**.

Ale czym jest adoracja?

Celem tej konferencji jest **ponowne odkrycie tego centralnego aktu wiary**, który jest często mylony z wieloma innymi rzeczami.

Czym jest adoracja?

Po pierwsze, warto wiedzieć, że **"adorować" to nie do końca to samo, co "modlić się"**.

A raczej, **adoracja jest bardzo szczególną formą modlitwy**:

Jest to **pierwszy i najważniejszy z czterech aktów modlitwy**, którymi są:

1. **Adoracja**
2. **Dziękczynienie**
3. **Prośba o przebaczenie**
4. **Prośba o łaski**

Błąd, który czasami popełniamy...

Błąd, który czasami popełniamy, gdy przychodzimy na **adorację**, polega na tym, że **zaczynamy naszą modlitwę od mówienia o sobie**—o naszych trudnościach, naszych prośbach, naszym żalu...

Nie mówię, że to jest złe, oczywiście! Ale **to nie jest istota adoracji**.

Aby być **"prawdziwymi czcicielami w duchu i prawdzie"**, pierwszą rzeczą, jaką powinniśmy zrobić, jest **nie patrzeć na siebie, lecz patrzeć na Boga**.

Dlatego **adoracja nie jest sama w sobie modlitwą prośby**.

Adoracja to **akt całkowicie bezinteresowny, całkowicie "dla Boga"**, i to właśnie **czyni ją tak cenną**:

Przez **adorację**, człowiek **spełnia swoje największe powołanie**, którym jest **oddawanie czci Panu i uwielbianie Jego imienia**.

Często mówimy dzieciom, które **zbyt bardzo kochają czekoladę**: **"Tylko Boga się adoruje."**

I rzeczywiście, **adoracja jest aktem intymnym, zarezerwowanym wyłącznie dla Boga.**

Tylko **On zasługuje na adorację**, ponieważ **On sam jest Panem**:

"Tu solus Dominus", mówimy w hymnie Gloria.

Adorować to **po prostu uznać**, naszym rozumem, że **Bóg jest Panem**, że **jest naszym Stwórcą i naszym Władcą**, że w każdej rzeczy jesteśmy całkowicie od Niego zależni, i cieszyć się tą prawdą w naszym sercu.

Jak adorować?

Proponuję zapamiętać **dwa główne etapy adoracji**, które zalecają "mistrzowie" adoracji, czyli wielcy święci.

Pierwszy etap adoracji: Kontemplacja wielkości Boga

Pierwszy etap to skupić się tylko na Bogu.

To **sprawa zwykłej uprzejmości**:

Kiedy **spotykamy przyjaciela**, najpierw pytamy, jak się czuje, zanim zaczniemy mówić o naszym własnym życiu i naszych problemach...

Podobnie, aby **dobrze adorować**, najpierw musimy **stać w obecności Boga** i skupić się **wyłącznie na Nim**, nie na sobie.

Gdybyśmy to dobrze zrobili, gdybyśmy przez chwilę **zrozumieli, kto jest przed nami** w tej skromnej Hostii—**Bóg Wieczny, Stwórca, tak Wielki i Tajemniczy!**

Bóg jest Bogiem i jest tu obecny!

To właśnie przeżyli **Mędracy**, gdy przyszli do żłóbka:

"Weszli do domu, zobaczyli Dzieciątka z Jego Matką, Maryją, i upadłszy na twarz, oddali Mu pokłon."

To właśnie zrozumiał **św. Tomasz**, gdy uwierzył w **zmartwychwstanie Chrystusa** i zawołał:

"Pan mój i Bóg mój!"

To właśnie **aniołowie w Niebie** czynią nieustannie:

"Adorują Boga, mówiąc: Amen! Błogosławieństwo i chwała, i mądrość, i dziękczynienie, i cześć, i moc, i siła niech będą Bogu naszemu na wieki wieków! Amen!"

We **wszystkich trzech tych scenach nikt nie prosi Boga o nic.**

Nie ma żadnej **prośby o korzyść dla ludzi.**

Jest **tylko czysty okrzyk adoracji.**

Pewien dominikanin powiedział:

"Adoracja jest spontaniczną reakcją duszy, która dostrzega wielkość Boga."

Jest jedno słowo, które opisuje **tę wielkość Boga: Jego transcendencja.**

Niestety, **dzisiaj ta idea jest często zaniedbywana.**

Oczywiście, **Bóg jest także przyjacielem, kimś bliskim**, o czym zaraz powiemy, ale przede wszystkim **jest Bogiem!**

To **głębokie uświadomienie sobie**, że **Bóg jest obecny**, przynosi nam **radość, bardzo czystą radość.**

Czy kiedykolwiek doświadczyłeś tej radości, tego szczęścia, mówiąc sobie:

"To naprawdę cudowne, że Bóg istnieje!"

A przecież to właśnie **Msza Święta stara się w nas obudzić**, w **podniosłych modlitwach Gloria, Sanctus czy Prefacji.**

Rozpocznijmy naszą adorację od prostego spojrzenia na Boga

Zapomnijmy **o sobie na chwilę.**

Możemy sobie w tym pomóc, **czytając Gloria, Psalm lub pierwszą część Ojcze Nasz** (pierwsze **trzy prośby**, które wszystkie są skierowane do Boga).

Drugi etap adoracji: Uznanie siebie za pokorne stworzenie

Po **tym prostym spojrzeniu na Boga**, adoracja prowadzi nas do spojrzenia **na siebie.**

"Kim jestem wobec Boga?"

Odpowiedź jest prosta: **Jestem stworzeniem.**

Musimy sobie o tym **często przypominać!**

W przeciwnym razie grozi nam **pycha.**

Jeśli w tej chwili istnieję, jeśli mogę **oddychać, mówić, modlić się**, jeśli mogę odbyć **pielgrzymkę do Chartres**, to dlatego, że **Bóg, ten Wielki, Wzniosły i Tajemniczy Bóg, myśli o mnie, kocha mnie i w tej chwili daje mi życie.**

Katecheci często mówią dzieciom:

"Gdyby Bóg na chwilę przestał o tobie myśleć, przestałbyś istnieć."

To jest **tak prawdziwe!**

Myślą, która powinna narodzić się w tym **drugim etapie**, jest **nasza całkowita zależność od Boga.**

Istniejemy **tylko dlatego**, że **Bóg nas kocha i daje nam życie.**

I nie tylko samo **istnienie**, nie tylko **początkowy impuls**, ale w **każdym momencie** Bóg nas **podtrzymuje, prowadzi, obdarza życiem i co więcej—swoimi darami, łaskami, błogosławieństwami.**

Jesteśmy **nieustannie związani z Bogiem.**

Znaczenie religii: więź z Bogiem

To właśnie **stąd pochodzi słowo "religia"**, od łacińskiego *"religare"*, co oznacza **"wiązać, łączyć"**.

Adorować to **uznawać i kochać tę więź**—to **próbować dostrzec niewidzialne połączenie, które nieustannie łączy nas z Bogiem**.

I z tej świadomości rodzi się **nowa radość**:

"Panie, jestem szczęśliwy, że jestem Twoim dzieckiem. Cieszę się z mojej zależności od Ciebie."

To jest **radość Magnificat**, radość Najświętszej Maryi Panny, która uznaje siebie za **pokorną służebnicę Pana** i z miłością przyjmuje swoją **pokorną rolę**.

Ta **czysta radość** jest **przeciwieństwem postawy grzesznika**, który **odrzuca zależność, nie chce niczego otrzymywać i chce sam kierować swoim życiem**.

To jest **krzyk Szatana: "Nie będę służył!"**

Odnalezienie pokoju w adoracji

Radość **otrzymywania wszystkiego od Boga** może czasami **być trudna do osiągnięcia**, zwłaszcza w obliczu **życiowych prób i trudności**.

Ale **adoracja** pomaga nam dostrzec, że **nawet jeśli Bóg dopuszcza trudności, Jego ręka zawsze nas prowadzi**, a On **może wyprowadzić z nich wielkie dobro**.

Nasza **przyszłość jest w rękach Boga**, a ponieważ **Bóg jest dobry**, możemy być pewni, że **będzie się nami dobrze opiekował**.

Adoracja **pomaga naszej duszy znaleźć pokój i pocieszenie**, tak jak **dziecko, które w cierpieniu szuka schronienia w ramionach swoich rodziców**.

Kolejne kroki w modlitwie

Gdy już przejdziemy **dwa etapy adoracji**, nasza rozmowa z Bogiem może **kontynuować się w trzech innych aktach modlitwy**:

1. **Dziękowanie za otrzymane łaski.**
2. **Prośba o przebaczenie grzechów.**
3. **Modlitwa prośby o łaski.**

Nasza **modlitwa będzie tym bardziej żarliwa i prawdziwa**, jeśli **najpierw poświęcimy czas na właściwą adorację Boga**.

Wysiłek adoracji: odwaga i wytrwałość!

Adorowanie Boga to **jedno z największych działań, jakie możemy podjąć na Ziemi, a także w Niebie**.

Jest to przede wszystkim **akt sprawiedliwości**:

Jesteśmy **stworzeniami**, a ostatecznie **zostaliśmy stworzeni, aby wielbić Boga, aby uznać Jego wielkość i naszą zależność od Niego**.

I co jest w tym **niesamowite**?

To, że **spełniając to powołanie do bycia "adoratorami", odnajdujemy nasze własne szczęście i zbawienie.**

Bo **Bóg, do którego zwracamy się w adoracji**, jest tym samym Bogiem, **który napełnia nasze serca.**

Walka pod prąd

Ale **adoracja nie jest łatwa.**

Jeśli życie byłoby **jak rzeka**, to adoracja byłaby **jak próba płynięcia pod prąd, powrót do naszego źródła, którym jest Bóg.**

Tak właśnie wyraził to **św. Augustyn** w swoich słynnych słowach:

"Stworzyłeś nas dla siebie, o Boże, i niespokojne jest nasze serce, dopóki nie spocznie w Tobie."

Ten **powrót do Boga**—który jest **celem całego naszego życia**—**napełni nas szczęściem**, ale wymaga **prawdziwego wysiłku, skupienia, regularności i wytrwałości.**

Każdego dnia musimy **powracać do źródła poprzez adorację.**

Dlatego **odwagi, drodzy pielgrzymi!**

Aby Wam pomóc, w **książeczce pielgrzyma** znajdziecie **wiele duchowych tekstów**, które **będą wspierać Waszą modlitwę adoracyjną.**

Gesty adoracji

Adoracja to **modlitwa wewnętrzna**, ale ponieważ jesteśmy **zarówno ciałem, jak i duszą**, pewne **gesty cielesne mogą pomóc nam lepiej adorować.**

Oto kilka z nich:

- **Przyklęknięcie** – Wchodząc do kościoła, w obecności **realnej obecności Chrystusa**, liturgia nakazuje nam **przyklęknąć.**

Tym gestem **całe nasze ciało pochyla się przed Obecnością Boga**; uznajemy **Jego wielkość** i nasz **obowiązek oddania Mu czci i szacunku.**

Tradycyjnie, gdy **Najświętszy Sakrament jest wystawiony w monstrancji**, wykonujemy **podwójne przyklęknięcie** wraz z **głębokim skłonem.**

- **Modlitwa na kolanach** wyraża **to samo co przyklęknięcie**, ale przez dłuższy czas, **okazując pragnienie pozostania pokornym przed Panem.**
- **Złożone ręce** – To pochodzi ze **starożytnej tradycji średniowiecznej**: kiedy **wasal przysięgał wierność swojemu panu**, **klęczał przed nim z dłońmi złożonymi**, a pan **kładł swoje ręce wokół dłoni wasala.**

Ten gest symbolizuje, że **powierzamy całe nasze istnienie Bogu**, a w zamian **On obdarza nas swoją ochroną.**

Cytaty H - Jak adorować Eucharystię?

"Jeśli przechodzisz obok kościoła, wejdź, aby pozdrowić naszego Pana. Czy przeszedłbyś obok drzwi przyjaciela, nie mówiąc mu „dzień dobry”?"

— *Święty Proboszcz z Ars*

"Każdy akt czci, każde przyklęknienie przed Najświętszym Sakramentem jest ważne, ponieważ jest aktem wiary i miłości do Chrystusa."

— *Święty Jan Paweł II*